

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XXXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

27. DUBNA 2025

Z obsahu:

**Nikoli člověk, ale jedině
Bůh zachraňuje**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 22. ledna 2025,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Den milosrdenství
Zamyšlení nad
liturgickými texty
2. neděle velikonoční
(cyklus C)
Bratr Amadeus
- strana 3 -

Svatý Augustin Schöffler
Libor Rösner
- strana 4 -

**Boží vůle v životě
sv. Faustyny**
Jan Gaspars
- strana 6 -

**Největší rána Země -
prázdný hrob (2)**
Ct. Fulton J. Sheen
- strana 8 -

**Chrám Božího hrobu
přináší nové
archeologické nálezy**
- strana 9 -

Chléb svaté Zity (19)
Silvia Koscelanská
- strana 10 -

*Obraz a ostatky sv. Faustyny - Svatyně Božího milosrdenství ve Spišské Nové Vsi
(Foto © Tomáš Šuba, Člověk a Víra)*

Nikoli člověk, ale jedině Bůh zachraňuje

Katecheze papeže Františka při generální audienci 22. ledna 2025, Řím, aula Pavla VI.

Lk 1,26-28

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes pokračujeme v katechezích jubilejního cyklu o Ježíši Kristu, naší naději.

Na začátku svého evangelia Lukáš ukazuje účinky proměňující moci Božího slova, které přichází nejen do siní chrámu, ale také do chudého domu mladé ženy Marie, která po zasnoubení s Josefem nadále žije ve své původní rodině.

Posel velikých Božích zvěstí, Gabriel, který svým jménem oslavuje Boží moc, je po Jeruzalémě poslán do visky, o níž se hebrejská Bible nikdy nezmiňuje: do Nazareta. V té době to byla malá vesnice v Galileji na okraji Izraele, hraniční oblast s pohany a jejich poskvrnou.

Právě tam anděl přináší poselství zcela neslýchané formy a obsahu, a to natolik, že Mariino srdce je otřeseno, znepokojeno. Místo klasického pozdravu „pokoj tobě“ Gabriel oslovuje Pannu Marii výzvou

„vesel se!“, „raduj se!“, pobídkou, která je milá dějinám spásy, protože ji používají proroci, když ohlašují příchod Mesiáše (srov. Sof 3,14; Jl 2,21-23; Zach 9,9). Je to výzva k radosti, kterou Bůh adresuje svému lidu, když končí vyhnanství a Hospodin dává pocítit svou živou a činnou přítomnost.

Bůh navíc Marii nazývá jménem lásky, které biblické dějiny neznají: *kechari-toméne*, což znamená „naplněná božskou

Pokračování na str. 13

Zkoušky naší víry bývají někdy velmi těžké, není výjimkou, že se pohybujeme na tenkém ledě, který se tu a tam prolomí. A pak vstupuje na scénu platnost přísloví: Tonoucí se stébla chytá. Co je tím naším stéblem, jehož se chytáme, když pochybujeme ve víře? Každý má své vlastní stéblo, ale jsou i stébla, která mají všeobecnou platnost a jsou zaručeně pevná. K nim patří skutečnost Ježíšova zmrtvýchvstání. Že Spasitel pro naši spásu zemřel, je sice podstatný fakt naší katolické víry, ale sám o sobě by neměl žádnou pozitivní hodnotu: smrt přece znamená konec a těžko se může stát předmětem naděje, víry. Ježíš Kristus však vstal z mrtvých! Tím ovšem zlomil moc smrti a hříchu, a tedy místo konce je zde nový začátek! Začátek nového života – s Kristem Ježíšem, Bohem živým a živých... Neboť, jak praví apoštol Pavel: „Žijeme-li, žijeme pro Pána, a umíráme-li, umíráme pro Pána. Tedy v životě i ve smrti náležíme Pánu.“ (Řím 14,8) Čili Ježíšovo zmrtvýchvstání je opravdu pevným stéblem, jehož se lze bezpečně zachytit, ocitneme-li se ve zkoušce víry. A protože by nemohlo dojít ke zmrtvýchvstání bez smrti, je rovněž Ježíšův kříž jakoby stéblem či spíše výztuhou stébla zmrtvýchvstání.

Na to myslíme, když budeme se ct. Fultonem J. Sheenem pokračovat v rozjímání o prázdném Ježíšově hrobě. (str. 8-9) Nebudme jako Pánovi učedníci, kteří věřili, že zemřel, ale nevěřili, že

žije – aspoň tak tomu bylo zpočátku. Bylo zapotřebí několika zjevení, že Ukřižovaný je nyní Zmrtvýchvstalý a že se tak naplnila Boží zaslíbení o Mesiáši, kterého jeho učedníci postupně takto přijali. Známe především příběh apoštola Tomáše, který teprve až uviděl, uvěřil. A my už to všechno víme... Ovšem víra mnohých je zkoušena ještě více a zdá se, jako by Pán člověka opustil. Nikdy se však nestalo a nestane, aby Bůh člověka zkoušel nad jeho síly – vždy přijde v pravý čas se svou pomocí. (str. 3) O tom svědčí i zástupy svatých mučedníků, včetně sv. Augustina Schöfflera (str. 4-5), kteří museli skutku nadlidsky trpět pro víru v Pána Ježíše Krista. A nebýt Boží milosti, nikdy by ani jeden z nich nemohl obstát v tak krutých zkouškách víry i fyzické odolnosti.

Nebeský Otec každého z nás velmi dobře zná a ví, jak žijeme, co právě prožíváme. A vidí i to, co je lidským očím skryté. Proto nezůstane před ním utajen žádný náš hřích, ale stejně tak ani žádný skutek lásky. Lze jen pokorně obdivovat a sklánět se před tajemstvím Boží moudrosti, jež je vyjádřena dokonalou spravedlností Soudce, který je ale nadmíru milosrdný. Právě institut Božího milosrdenství oslavujeme tuto neděli. Šířením jeho správného pochopení a úcty k němu Bůh pověřil prostou řeholní sestru Faus-

tynu, jež neměla žádné teologické vzdělání, avšak její srdce bylo dokořán otevřeno Pánu. (str. 6-7) Ve svém *Deníčku* tato světice píše, že „veškeré úsilí o dokonalost a celá svatost je v plnění Boží vůle. Dokonalé splnění Boží vůle je zralosti ve svatosti.“ Jistě vnímáme naprostou odevzdanost Pánu, již svatá sestra Faustyna oplývala. Její čisté srdce jí umožnilo nahlédnout hlouběji do Božího plánu spásy, a proto se mohla stát jednou z těch, kteří otvírají brány lidského vykoupení. Ovšem nesmíme se nepatříčně spoléhat na Boží milosrdenství – jím jsme obdařeni jen tehdy, je-li spravedlnosti učiněno zadost. Při pozorném čtení *Deníčku* nenajdeme nikde příslib, že Boží milosrdenství jen tak samozřejmě „spadne člověkovu do klína“. Právě naopak – vyžaduje to naši spolupráci, lítost nad spáchaným zlem, změnu smýšlení a konání... Tak lze nejen změnit sebe, ale i napomoci k obnově světa v Duchu a pravdě – každá lidská duše má u Pána Boha nesmírnou, lidsky nevyjádřitelnou hodnotu, a stojí tedy za to, aby i skrze naše úsilí o svatost mohli jiní nacházet cestu k obrácení svých duší a ke spáse.

Prosme Pána, abychom vždy byli připraveni přijmout kříž zkoušek naší víry a abychom pokaždé odešli posílení a povzbuzeni, že Bůh v pravý čas zasáhne a ukáže svoji moc a lásku.

Vzkříšený Kriste, buď vždy naším pevným stéblem života!

Daniel Dehner

Editorial

Dnešní čtení tě nejdříve vrací o jeden týden zpět do večera. Je opět večer nejvládnější neděle lidských dějin, ale zde žádná slavnostní nálada ještě nezavládla. Ptáš se učedníků, co je trápi? Přepadl je strach z těch, kteří jim zabili jejich Pána, a z celé této situace jsou zrceni. Celé tři roky žili v Ježíšově společnosti. Náhle zůstali sami a jsou z toho zcela bezradní. Nevědí, co bude dál. Neprožíváš někdy podobné situace? Je to příležitost, aby sis uvědomil, že se nemáš spoléhat sám na sebe, ani na to, že budeš žít trvale ve známých a navykých okolnostech. Takové zkoušky jsou významné právě tehdy, když tě Ježíš připravuje na zcela novou a nečekanou milost. Nepros ho proto, aby ti vrátil ztracenou útěchu, ale abys dobře poznal sám sebe.

Ježíš nikoho nezkouší nad jeho síly. Právě ve chvíli, kdy skličenosť a smutek vrcholí a přítomným se už ani nedostává slov, náhle Pán stojí uprostřed nich. *Byl mrtev, a hle, je živ na věky a má klíče od smrti a podsvětí.* Ježíš se vrací tehdy, když nastane jeho hodina. Zavřené dveře pro něho nejsou překážkou. Umi si tě najít i za devaterou závorou. Abys měl užitek z jeho návratu, především se upokoj. Samotná jeho přítomnost je dostatečným důvodem, abys zaplašil každý neklid a strach. Už tě nikdy nenechá samotného. Jeho přítomnost má však ode dnešního dne mnoho různých podob. Aby ses měl o co pevně opřít, i když ho tvé smysly právě nevnímají, zpřítomní ti sebe a svou milost ve vznešeném a jedinečném daru kněžství. Abys dobře pochopil, čím je pro tebe jeho vyslanec, poslouchej pozorně jeho slova.

Se stejnou důsledností, s jakou se podrobil poslání, které mu svěřil Otec, jehož vůli naplnil až do krajnosti, ustanoví trvalý způsob, jakým se ti bude dostávat ovoce jeho vykupitelské smrti. Správcem Božích darů a tajemství nebude kdokoliv, komu se zamane, ale pouze ti, které si sám zvolí. *Nikdo si tu důstojnost nemůže vzít sám, nýbrž musí být povolán.*⁽¹⁾ Ježíš si je vybere ze svých učedníků a pošle je svým jménem k tobě jako své zástupce, kteří mají stejné poslání, s jakým ho Otec poslal na tento svět: *aby všude procházeli a prokazovali dobrodiní.*⁽²⁾ Tím největším dobrodiním je moc, aby jako on *uzdravovali všechny, které opanoval ďábel.*⁽³⁾

Den milosrdenství

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Posílám vás, jako mě poslal Otec.

Budeš nyní svědkem vnějšího svátostného znamení, kterým předává slavnostně svou moc, aby o tom nebylo žádných pochyb: *Dýchne na ně se slovy: „Přijměte Ducha Svatého.“*

V takto udělené pravomoci je také tvoje jistota. Kdysi se nemocní Ježíše dotýkali, aby byli uzdraveni. Nemusíš jim závidět, i ty se máš na koho obrátit. Tak jako šel malomocný za Ježíšem, i ty můžeš jít za Kristovým knězem a se stejnou vírou a důvěrou prosit: *Chceš-li, můžeš mě očistit.*⁽⁴⁾ Jestliže chápeš, že každý hřích je pro tebe mnohem větší zlo než tělesné malomocenství, nemůžeš být Ježíši dostatečně vděčný, že zanechává zde na zemi tak nedocenitelný dar své dobrotivé moci a milosrdenství. Kristův zplnomocněný služebník tě může svátostným znamením moci Ducha Svatého vytrhnout z moci Zlého. *I kdyby byly tvoje hříchy jako šarlat, vybilí se jako sníh.*⁽⁵⁾ Abys však mohl *čerpat s radostí vodu z pramenů spásy*⁽⁶⁾, musíš být veden tím, co přivádělo nemocné k Pánu a co on tak oceňoval a zdůrazňoval: byla to **víra**. Tvá víra je podmínkou, aby byl Pán pro tebe nadále přítomen svou milosrdnou božskou mocí.

Abys posílil kořeny víry ve tvém srdci, zve tě Ježíš ještě jednou do večera. Před setkáním s apoštolem Tomášem. Před týdnem nebyl přítomen a neuvěřil tomu, co mu vyprávěli jeho spolubratři. Jejich svědectví však již bylo svědectví zplnomocněných správců Božích tajemství. Blíženec není schopen uvěřit, že Ježíš je opět živ, ani tomu, že svým vyvoleným přátelům svěřil tak velkou moc.

Jeho pochybnost má posílit tvou víru. Tomášova nevěra není nevěrou pýchy ani tvrdého srdce. Je to spíše nevěra nadměrného úžasu nad velikostí darů, které přesahují všechno pomyšlení. Tváří v tvář svému Příteli však bez váhání vyznává: *Pán můj a Bůh můj!* Připoj se k jeho vyznání. Máš k tomu mnoho důvodů. Ježíš ti dovoluje i bez tvé žádosti mnohem více, než o co žádal Tomáš: celého tě ukry-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 5,12–16

Apoštolové konali mnoho znamení a zázraků v lidu. Všichni se jednomyslně shromažďovali v Šalomounově podloubí. Z ostatních se k nim nikdo neodvažoval připojit, ale lidé o nich mluvili s velkou úctou.

Stále rostl počet mužů i žen, kteří přijímali víru v Pána. Dokonce i na ulici vynášeli nemocné a kladli je na lehátka a nosítka, aby až půjde Petr okolo, alespoň jeho stín padl na někoho z nich. Také z okolních měst se sbíhalo do Jeruzaléma mnoho lidí a přinášeli nemocné i trápené nečistými duchy; a ti všichni byli uzdravováni.

2. čtení – Zj 1,9–11a,12–13,17–19

Já, Jan, váš bratr, účastník vašich soužení, Království i vytrvalosti v Ježíši, dostal jsem se pro (hlásání) Božího slova a pro svědectví o Ježíšovi na ostrov, který se jmenuje Patmos. (A jednou) v den Páně jsem upadl do vytržení a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice: „Své zjevení napiš do knihy a pošli sedmi církevními obcím.“

Obrátil jsem se, abych se podíval po tom hlase, který ke mně mluvil. A když jsem se obrátil, uviděl jsem sedm zlatých svícňů a uprostřed těch svícňů postavu podobnou Synu člověka, oblečenou do řízy a přepásanou na prsou zlatým pásem. Když jsem ho uviděl, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. On na mě položil

Dokončení na str. 4

je do svaté rány svého boku, jestliže uvěříš těm, kteří ti o něm vydávají svědectví. Pros Pána, aby tě mohl přiřadit mezi *blahoslavené, kteří neviděli, a uvěřili*. I když ho tvé smysly nevidí, *z víry máš jistotu, že je to Ježíš Kristus, Syn Boží*, který ti posílá své kněze, abys *pro svou víru měl život v jeho jménu*.

Pro naše oči je to podivuhodné, ale je tomu skutečně tak: Toto je veliký den milosrdenství, který učinil Pán, jásej a raduj se z něho.⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Žid 5,4; ⁽²⁾ srov. Sk 10,38; ⁽³⁾ tamt.; ⁽⁴⁾ Mt 8,2; ⁽⁵⁾ Iz 1,18; ⁽⁶⁾ srov. Iz 12,3; ⁽⁷⁾ srov. Ž 118,24.

Svatý Augustin Schöffler

Ve Světle 46/2017 jsme pojednali o vietnamských mučednících jako celku a přiblížili osudy několika vybraných jednotlivců. V tomto čísle se zaměříme na životní cestu rodáka z lotrinského Mittelbronn, jež vyvrcholila rovněž na vietnamském popravišti.

První misionáři vkročili na vietnamskou půdu roku 1533. Systematická evangelizace Vietnamu se pak datuje k roku 1627 a k působení P. Alexandra de Rhodes SJ. Spolu s jedním spolubratrem tehdy pokřtili na 3 000 lidí. Museli sice opustit zemi, ale další jezuité do ní roku 1631 pronikli tajně a s řeholníky z jiných řádů obrátili na pravou víru přes 200 000 lidí. Časem povstal v Paříži seminář zahraničních misí, v němž se měli připravovat adepti na působení v těchto dalekých končinách.

Onen mučedník, o němž byla řeč v úvodu článku, se jmenoval Augustin Schöffler a narodil se 22. listopadu 1822 v učitelské rodině. Otcův strýc byl farářem v Array a k němu byl malý Augustin poslán, tedy do internátní školy, kterou tam strýc vedl. Chlapec totiž projevoval nadání ke studiu a inteligenci, pod strýcovým dohledem měl získat průpravu ke studiu.

Následně vstoupil do malého semináře v Pont-à-Moussonu a již tehdy bylo jasné, že jeho budoucnost má být spjata s kněžským stavem. Potvrdil to roku 1842 vstupem do semináře velkého v Nancy, kde poprvé projevily veřejně touhu po tom, vydat se na misie do dalekých zemí. Výslovně přitom zmiňoval touhu jít do Tonkinu (sever dnešního Vietnamu, kde za pronásledování císaře Minh Manga zahynulo až 300 000 věřících), nicméně dodával, že půjde kamkoliv. Zatímco představený semináře ho v jeho touze okamžitě podpořil, biskup a kněží rozhodující o poslání na misie reagovali dosti rozvlekle, takže Augustin na odpověď čekal poměrně dlouho. „*Těším se na mnoho dalších utrpení,*“ psal jednomu svému příteli a svěřil se mu, že je rád za tuto prodlevu, „*protože to jen více a více posílí mé povolání.*“

Ať už zkoušeli jeho trpělivost, nebo šlo o bezděčné otálení, nakonec se mohl

Svatý Augustin Schöffler

Augustin radovat z kladného vyřízení své žádosti. Další radost prožil 9. října 1846, když přijal jáhenské svěcení. Vrátil se načas do Phalsbourgu, kam se rodina v předchozích letech mezitím přestěhovala, a odtud se potají vypravil do pařížského semináře zahraničních misí, odkud chtěl vyrazit na misie. Příbuzným přitom řekl, že jede na soukromou pouť do kostela do Mittelbronn, kde byl pokřtěn, poněvadž se v obavě o jeho život stavěli proti jeho misijním plánům a nikam by ho nepustili.

„*Všeobecně panuje větší touha po misích, kde je třeba obávat se jistého pronásledování, a proto je Čína vítanější než Indie, nicméně jedinou důležitou věcí je, aby člověk byl tam, kam ho Bůh volá,*“ napsal představenému semináře v Nancy.

Dne 29. května 1847 přijal Augustin kněžské svěcení a dozvěděl se, že mu byla svěřena misie v Tonkinu. Půl roku nato, přesněji 18. listopadu, se nalodil se šesti druhy v Antverpách na loď, která je měla dopravit do míst, o nichž se těsně před odplutím dozvěděli, že se v nich právě rozpoutalo pronásledování křesťanů.

Přes Singapur se na konci dubna 1848 dostali do Hongkongu, odtud pak směřovali do Tonkinu. Ve Vietnamu nikdy nepřestaly platit protikřesťanské edikty, nicméně záleželo na tom kterém císaři, nakolik

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

pravici a řekl: „Nic se neboj! Já jsem První i Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle – jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí. Napiš tedy své vidění: nyníšší i to, které přijde později.“

Evangelium - Jan 20,19-31

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.

Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostat-

ní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána.“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevlořím svůj prst na místo hřebů a nevlořím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“

Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

je bude uvádět do života. Císař Tjư Đức, devatenáctiletý mladiček, patřil k těm, kteří byli v jejich dodržování a uplatňování navýsost horliví, a dal vzpomenout na krutovládu císaře Minh Mệnh. Zpočátku sice udělil všeobecnou amnestii, nicméně ve vzduchu visely horší zítřky.

Evropané byli zatýkáni, proto se musel P. Augustin v první řadě převléknout za Číňana, což znamenalo oholit si polovinu hlavy, připevnit si k ní cop z umělých vlasů, obléct se do čínských šatů, načež na džunce plné čínských pašeráků proplout podél celého pobřeží Guandongu do Lafou, křesťanské vesnice nedaleko hranic Tonkinu. Když tam dorazil, napsal svým představeným:

„Tak již jsem v zaslíbené zemi – na vrcholu svých přání. Musel jsem přitom zvládnout spoustu těžkostí: uniknout špehům mandarinů, čínským pirátům, snášet takové bouře, že jsem si nejednou myslel, že se budu muset rozloučit se světem. Ano, je to mnoho soužení, kterými mě Prozřetelnost chtěla nechat projít, než mi ukázala místo pokoje a štěstí.“

V tajné křesťanské komunitě se mladý nadšený misionář cítil jako ryba ve vodě. Jazyk se naučil do té míry, že již za půl roku mohl zpovídat penitenty. Doprovázel svého biskupa Retorda na jeho misijní cestě a nevycházel přitom z údivu nad davy, jež se při této příležitosti shromažďovaly. Představenému semináře v Nancy napsal:

„Od té doby, co císař Tjư Đức usedl na trůn, zažívá naše svaté náboženství nové jaro. Žijeme zde napůl skryti, napůl neodhalení. Mandarini vědí o přítomnosti Evropanů ve své prefektuře, avšak podle všeho před tím zavírají oči. Vypadá to, že by nám chtěli dát svobodu vyznání, ale že si to zatím netroufají.“

Na konci této misijní cesty onemocněl P. Augustin cholerou a jeho choroba postoupila natolik, že ho biskup Retord už zaopatřil. Pak se ale z nemoci vykřesal a mohl dál působit mezi vietnamskými věřícími. Nyní již v provincii Son Tây, kam ho zkraje roku 1851 biskup poslal a kde před čtrnácti lety podstoupil mučednickou smrt sv. Jean-Charles Cornay (liturgická památka 24. listopadu). „Doufám, že zde zemřu,“ napsal jednomu svému příteli. Spolu s osmi vietnamskými spolubratry měl na starost asi 15 000 křesťanů. Teh-

dy se zostřil přístup ke křesťanům, zvláště Evropanům.

Císařův bratr Hồng Báo se pokusil o státní převrat a chtěl trůn získat i s pomocí katolické církve. Požádal o pomoc biskupa Pellerina s příslibem náboženské svobody a své vlastní konverze. „*Křesťané nesvrhávají krále z trůnů, dokonce ani v dobách pronásledování. Poznáš, jaká je jejich věrnost, pokud budeš někdy vládnout,*“ slyšel odpověď. Spiknutí však bylo odhaleno, Hồng Báo se ve vězení oběsil a jeho čelní přívrženci skončili na popravišti. Navzdory odmítnutí podílet se na komplotu byli křesťané obviněni z velezrady. Začalo jejich tvrdé pronásledování. Vyhlídky neměli rozhodně růžové:

„Evropští kněží budou uvrženi s kamelem kolem krku do moře nebo do řeky. Vietnamští kněží, ať už kříž pošlapou, nebo ne, budou přeríznuti uprostřed těla. Kdo udá evropského kněze, dostane osm taelů⁽¹⁾ stříbra. Kdo evropského kněze ukryje, bude přeríznut v polovině beder a potom vhozen do řeky,“ zněla vyhláška tajného oběžníku.

A jak zněla reakce P. Schöfflera? *„Je ten nepatrný úder šavlí vyhrazen pro někoho z nás? Jaká milost! Doposud jsem se o to neodvážil požádat, leč nyní každý den při Nejsvětější oběti nabízím svou krev Ježíši za tu jeho, kterou za mě on prolil.“*

Zatčen byl spolu s několika druhy již 1. března skupinou dobrovolné milice pomáhající armádě chytat lupiče, zrovna když mířil dávat exercicie do Bàu Nọ. Velitel oddílu zajatcům slíbil, že za pořádné výkupné je nechá běžet. P. Augustin mu opáčil: *„Je to vysoké výkupné, ale jestli ho chceš, pusť mé přátele, ať potřebnou částku seženou. Já zůstanu jako rukojmí.“*

Ziskem zaslepený velitel tak skutečně učinil. P. Schöffler byl rád, že tím své spolence zachránil, a nechal se odvést do Son Tây k výsledku před mandarinem.

„Když jste byl ještě v Evropě, věděli jste, že vaše náboženství je v naší zemi zakázáno?“ zeptal se ho vyslyšající mandarin.

„Ano, věděl, ale přijel jsem právě kvůli tomu, abych ho zde šířil,“ odpověděl vězeň.

„Uveďte místa, kde jste všude působil, abych mohl podat zprávu a poslat vás zpět do Evropy.“

„Jsem v zemi čtyři roky, vystřídal jsem mnoho míst, jejichž jména si ale nepamatuji, a přicházím do všech vesnic, kde mě vesničané chtějí.“

Svým pevným postojem a nebojácným vystupováním si P. Augustin získal úctu svých vězňů. Následujícího dne se ho snažili přimět hrůzným násilím k poslání kříže, ale on to odmítl tak rázně, že vězňové považovali jakékoliv další naléhání za marné. Proto kauzu uzavřeli a poslali zprávu do hlavního města s návrhem na trest smrti stětím hlavy.

P. Schöffler měl štěstí v neštěstí, že se veliteli stráží pro něj podařilo vymoci, aby nemusel strádat v tvrdém žaláři, ale mohl svůj trest odpykávat v příbytku ředitele vězení. Přicházely za ním návštěvy, např. P. Phuong, který ho v přestrojení za obchodníka vyzpovídal a podal mu svaté přijímání. Mladý francouzský kněz nepřestával být misionářem ani coby vietnamský vězeň a hlásal víru svým strážcům, kteří ho krutě mučili. *„Budu na vás vzpomínat po své smrti a vy, chcete-li být opravdu šťastní, vyhledejte vesnici obývanou křesťany a obraťte se,“* říkal jim. V jednom z dopisů, které se podařilo z jeho vězení propašovat, čteme: *„Trpím mnoho, ale u paty kříže. Co může být sladšího?“*

Dne 1. května 1851 jej vojenský oddíl předvedl na popravčí místo. P. Augustin kráčel pevným krokem, diváci nevycháze-li z údivu nad jeho nebojácností. *„Je to hrdina: jde na smrt, jako by šel na hostinu,“* komentovali jeho vzezření. Na popravčím místě poklekl, políbil kříž, rozhalil svůj šat a katovi nastavil krk se slovy: *„Pospěšte si a konejte svou povinnost.“*

Useknutou Augustinovu hlavu následně vhodil kat do řeky, tělo bylo přímo na místě zakopáno a dva dny poté tajně vykopáno a převezeno do nedalekého města Bách Lộc, kde mu jeden horlivý křesťan na svém pozemku vystrojil čestný pohřeb. Věřící dokonce vytrhali trávu, která byla potřísněna Augustinovou krví, aby měli vzácnou relikvii.

P. Augustina Schöfflera dne 7. května 1900 papež Lev XIII. blahorečil a 16. června 1988 Jan Pavel II. spolu s dalšími 116 mučedníky ve Vietnamu kanonizoval. Mezi nimi je 96 Vietnamců, 11 Španělů a 10 Francouzů, z toho 8 biskupů a 50 kněží, zbytek jsou laici.

Poznámky:

⁽¹⁾ Stará čínská peněžní jednotka, odpovídá 37,3 g stříbra.

Boží vůle v životě sv. Faustyny

Svatá Faustyna žila Boží vůlí a dokonale ji ve svém životě plnila. Na stránkách svého „Deníčku“ nejenže deklarovala svou bezmeznou důvěru v Boží milosrdenství, ale i heroické podrývání se ve všem Boží vůli.

Jednou měla sv. Faustyna prorockou vizi. Spatřila místo, které je pro ni přichystáno v nebi. „Když jsem se jednou velmi modlila [...], náhle jsem uviděla strážného anděla, který mě vedl před Boží trůn. Procházela jsem velkým zástupem svatých [...] a přišla jsem před samotný Boží trůn. Viděla jsem velké a nepřístupné světlo, viděla jsem místo svého předurčení blízko Boha [...]. Můj anděl strážný mi řekl: »Tady je tvůj trůn za věrnost v plnění Boží vůle.«“ (Deníček 683)

Než vstoupila Helena Kowalská, pozdější sestra Faustyna, do Kongregace Matky Božího milosrdenství, byla prostou, občas stonající a ničím se od svého okolí nelišící vesnickou dívkou. Nic nenasvědčovalo tomu, že by ji měl Bůh pověřit pro svět tak neobyčejně důležitým posláním. Narodila se jako třetí z deseti dětí v chudé rolnické rodině. Sotva dokončila třetí třídu obecné školy. V dospívání pracovala v rodinném hospodářství, ale i jako děvečka mající na starost domácnost a péči o děti. Navzdory nesouhlasu rodičů šla za hlasem svého srdce a vstoupila do kláštera. Kvůli nedostatečnému vzdělání a chudobě (proto též neskončila v nějakém významnějším řádu) nemohla Faustyna coby sestra „třetího chóru“ počítat s jakoukoliv „kariérou“ ve strukturách své kongregace. V klášteře tudíž plnila povin-

nosti kuchařky, zahradnice a fortnýřky. Zároveň se svými běžnými každodenními povinnostmi vedla hluboký duchovní život. Na přímý popud Pána Ježíše začala sepsovat své mystické prožitky, a tak vznikl slavný Deníček. Připodobněním se svému Snoubenci přijala sestra Faustyna dobrovolně duchovní i tělesné utrpení, aby svou obětí spojovala s Ukřížovaným a podílela se tak na díle spásy světa. Učinila to z velké lásky k Bohu, pro dobro duší lidí žijících, umírajících i těch přebývajících v očistci. Vyčerpaná tuberkulózou plic a trávicí soustavy, odešla k Pánu v Kristových letech – ve třiatřiceti. Ve svém krátkém životě dosáhla sestra Faustyna duchovního vrcholu. Dnes je na celém světě ctěna jako velká světice katolické církve, apoštolka Božího milosrdenství, sekretářka Ježíše milosrdného, prorokyně naší doby, mystička a mistryně duchovního života; obrazy a reprodukce Božího milosrdenství pak visí téměř v každém kostele ve většině zemí světa.

Při čtení rukopisu *Deníčku* si nelze nepovšimnout obrovského množství hrubých pravopisných chyb, takže člověku bezděky vyvstává na mysli otázka: Jak je možné, že obyčejná řeholnice, neschopná psát podle pravidel pravopisu, po sobě zanechala jednu z nejkrásnějších a nejvzácnějších perel mystické literatu-

Svatá Faustyna Kowalská

ry? Ba co víc: její texty jsou prodchnuty tak hlubokou teologií, že se začaly ozývat hlasy volající po prohlášení sestry Faustyny učitelkou církve! *Deníček* patří mezi nejpřekládanější polsky psané knihy.

Jak dosáhla sestra Faustyna během tak krátké doby vrcholů dokonalosti a svatosti? Jak je možné, že tuto prostou řeholnici vyvolil Bůh k tak velkému dílu a pověřil ji tak důležitým posláním – šířit poselství o Božím milosrdenství? Zázračná, tolik se lišící od té lidské, Boží logika přivádí do rozpaků velké tohoto světa. Bůh si ve světě volí to, co je slabé a chabé, neboť ví, že jedině zcela na něj odkázaný a v bezmezné důvěře zakotvený člověk je s to v plnosti přijmout sílu jeho milosti a využít ji v jeho spásonosném díle.

Pán Bůh vybral sestru Faustynu, protože věděl, že životem její duše bylo plnění Boží vůle. Právě Boží vůle byla nejdůležitějším ukazatelem na její cestě ke svatosti. Mystička si totiž byla vědoma, že „nejdokonalejší a nejsvatější je ta duše, která plní vůli [Boží – pozn. autora]“ a „že Bůh duši, která se řídí Jeho vůlí, zahrnuje nevy-pověditelnou láskou.“ (D 603)

Napsala: „Pochopila jsem, že veškeré úsilí o dokonalost a celá svatost je v plnění Boží vůle. Dokonalé splnění Boží vůle je zralostí ve svatosti.“ (D 666)

„Bud' vůle Tvá“

Zásadní roli v životě sestry Faustyny hrálo věrné, až skrupulózní plnění Boží vůle. Řeholnice mu přikládala obrovskou váhu, dobře vědouc, že toto plnění Boží vůle je jedinou zárukou duchovního

Doklady a rodinné fotografie Faustyny Kowalské

růstu na cestě ke svatosti čili k dokonalému sjednocení se s Pánem Bohem. Jak důležitá byla pro sestru Faustynu Boží vůle, můžeme vyzvědět z *Deníčku*, v němž se o dané otázce zmiňuje až 360x. V oněch pasážích uchvacuje velká láska této řeholnice k Boží vůli. Již v úvodu k prvnímu sešitu *Deníčku* zaznamenala mystička tato slova: „*Tvá svatá vůle je životem mé duše.*“ (D 6) Řeholnice prožívala řadu těžkostí a trápení, nicméně vždy podržovala svou vůli Bohu. Na jednom místě v *Deníčku* čteme tato slova: „*Ode dneška budu plnit Boží vůli všude, vždy a ve všem.*“ (D 374) Jinde zase tato: „*Všechny moje záliby [...], necht' jsou vždy na posledním místě a na prvním místě necht' je Tvá svatá vůle. Tvoje nejmenší přání, ó Pane, je mi dražší než nebe se všemi poklady.*“ (D 957)

„*Pán mi dal světlo hlubšího poznání své vůle a zároveň úplného odevzdání se této svaté Boží vůli. To světlo mě utvrdilo v hlubokém pokoji. Dalo mi porozumět, že se nemám bát ničeho kromě hříchu. Cokoliv na mě Bůh dopustí, přijímám s naprostým odevzdáním se Jeho svaté vůli. Kamkoli mě postaví, tam se budu snažit věrně splnit Jeho svatou vůli [...], i kdyby ta Boží vůle byla pro mě tak těžká a tvrdá jako vůle nebeského Otce vůči Jeho Synu modlícímu se v Getsemanské zahradě. [...] Jako se vůle nebeského Otce plní v Jeho milovaném Synovi, stejně tak se bude plnit i v nás; utrpení, pronásledování, urážky, hanba – tím vším se moje duše připodobňuje Ježíšovi. [...] To je nejjistější cesta. Kdyby byla jiná cesta lepší, Ježíš by mi ji ukázal.*“ (D 1394)

Bůh ví, co je pro nás nejlepší

Věříme-li Bohu a uznáme-li, že je nejmoudřejší ze všech bytostí, musíme zákonitě přiznat, že toliko ON ví nejlépe, co je pro nás nejlepší. Jestliže mu nedůvěřujeme a jeho dokonalé vůli se nepodřizujeme, tak ve skutečnosti nevěříme, že je nejmoudřejší ze všech bytostí. Každý člověk, který se řídí výhradně svou vlastní vůlí a uzavírá se vůli Boží, začne dříve nebo později kupit chybu za chybu, komplikovat si život a vzdalovat se od Boha a spásy. Pouze Pán Bůh ví, která cesta je nejschůdnější a nejkratší k tomu, aby člověk dosáhl spásy. Neznamená to ovšem, že je snadná a prosta utrpení. Boží vůle se v konečném výsledku ukazuje z perspektivy věčnosti jako nejlepší řešení pro člo-

věka, a to i tehdy, když je přesvědčen, že jenom on ví, co je pro něj nejlepší.

Přesvědčen o správnosti svého názoru, vynucuje si na Bohu řešení odpovídající jeho vlastní vůli. Prosí Boha o pomoc v rozličných problémech, zároveň mu však předepisuje, jak je má řešit, čímž se de facto uzavírá jeho působení a „svazuje mu ruce“. Tento postoj člověka je výrazem jeho pýchy („vím to líp než Bůh“) a absence důvěry vůči Stvořiteli. Názorně to ukazuje jeden příběh zmiňovaný sestrou Faustynou: „*Jednoho dne za mnou přišla jistá sestra a prosila mě o modlitbu. Řekla mi, že už to déle nevydrží, kdyby to tak mělo trvat. »Modlete se.« Odpověděla jsem, že se modlit budu a začala jsem nověnu k Božím milosrdenství. Poznala jsem, že Bůh jí tu milost udělí, ale když se tak stane, bude opět nespokojená. Modlíla jsem se však dál, jak mě prosila. Na druhý den přichází ta stejná sestra. Když se začal rozhovor znovu o tom samém, řekla jsem jí: »Víš, sestro, nesmíme Pána Boha v modlitbě nutit, aby nám dal to, co my chceme, ale radši se máme poddávat Jeho svaté vůli.« Jí se však zdálo, že to, o co prosí, je potřebné. Ke konci nověny ke mně přichází tato sestra opět a říká mi: »Ach, sestro, Pán Ježíš mi dal tu milost, ale teď už přemýšlím jinak. Modli se, sestro, aby to zase bylo nějak jinak.« Odpověděla jsem jí: »Ano, budu se modlit, aby se v tobě splnila Boží vůle, a ne to, co ty chceš.«“ (D 1525)*

Jak vysvětluje sestra M. Elżbieta Siepak ZMBM, důvěra u sv. Faustyny znamená „*celoživotní postoj člověka vůči Bohu, jenž se projevuje plněním Boží vůle obsažené v příkázáních, povinnostech toho kterého stavu či rozeznáním vnuknutí Ducha Svatého. Ten, kdo rozeznává tajemství Božího milosrdenství, ví, že Jeho vůle má za cíl výhradně dobro člověka v perspektivě věčnosti, proto ji přijímá jako dar s plnou důvěrou.*“ (Úvod k *Deníčku*, Krakov 2014, s. 11–12)

Bůh dopouští, aby člověk zakoušel různé věci – nejen ty radostné, ale i ty bolestné. Tyto kříže, těžkosti a utrpení ovšem nejsou nikdy nad síly toho kterého člověka, protože Bůh tím, že je dopouští, udílí současně příslušné milosti, aby je člověk zvládl. Sestra Faustyna napsala: „*Na jednu věc si dávám pozor a s tou jednou věcí vždy počítám, to jedno mi je vším, tím žiji a s tím umírám, a to je svatá Boží vůle. Ona je mým každodenním pokrmem. Celá moje duše je pozorně naslouchaná do Božích přání. Plním vždy, co ode mne Bůh požaduje, přestože se nejednou moje přirozenost chvěje a já cítím, že jejich velikost je nad moje síly. Dobře vím, čím jsem sama ze sebe, ale vím též velmi dobře, čím je Boží milost, která mě podepírá.*“ (D 652)

Z Trwajcie w miłości 4/2023 přeložil -lr-
(Redakčně upraveno)

Pozvánka farnosti Dobrotice

K SLAVENÍ POUTĚ SV. FILIPA A JAKUBA MLADŠÍHO ...

Datum: 4. května 2025 • **Místo:** kostel v Dobroticích
PROGRAM: 9.00 modlitba sv. růžence • 9.30 slavení Eucharistie, celebrant Msgr. P. František Vrubel.

... A K SETKÁNÍ S RAYMONDEM NADEREM

PROGRAM: 16.30 modlitba sv. růžence • 17.00 modlitba korunky k sv. Šarbelovi
• 17.30 svědectví Raymonda Nadera o setkání se sv. Šarbelem (s překladem)
• 18.15 adorace Nejsvětější svátosti
• 18.45 slavnostní zasazení libanonského cedru u kostela.

Raymond Nader je maronitský křesťan z Libanonu, který od mládí hledal Boha. Nalezl jej prožitím mystických zkušeností světla a pokoje skrze svatého Šarbela. Vystudoval elektro-mechanické inženýrství a jadernou fyziku. Během libanonské války sloužil jako vysoký důstojník a po válce se stal ředitelem katolické televize Noursat, působící na celém Blízkém východě.

Zve farář farnosti P. Jan Wojnar. Více na <https://farnostdobrotice.cz/sv-sarbel>.

Největší rána Země - prázdný hrob (2)

První zjevení patřilo Marii Magdaléně, která se vrátila ke hrobu po odchodu Petra a Jana. Myšlenka na zmrtvýchvstání jí zřejmě ani nenapadla, ačkoliv i ona vstala z hrobu zapečetěného sedmi dřevy hříchu. Když našla hrob prázdný, zalily ji potoky slz. S očima upřenými na zem, když se ranní sluneční svit začal rozlévat po trávě pokryté rosou, sotva rozpoznala postavu, která se u ní zastavila a položila jí otázku:

„Ženo, proč pláčeš?“ (Jan 20,13)

Plakala nad tím, co bylo ztraceno, ale jeho otázka zastavila potok slz, když ji vyzval, aby neplakala. Řekla:

„Vzali mého Pána a já nevím, kam ho položili.“ (tamtéž)

V její duši bylo natolik žalu, že se nepolekala při pohledu na anděly, nebyl by jí pohnul ani svět, i kdyby byl celý v ohni. Když to řekla, obrátila se a uviděla Ježíše; ale nevěděla že je to on. Myslela si, že je to zahradník – zahradník Josefa z Arimatie. V domněnce, že tento muž by mohl vědět, kde by našla ztraceného Pána, Marie Magdaléna poklekla k jeho nohám a poprosila ho:

„Pane, jestliže jsi ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi ho položil, a já si ho vezmu.“ (Jan 20,15)

Ubohá Magdaléna! Zničená z Velkého pátku, zdrcená Bílou sobotou, slabá jako stín, by „ho vzala s sebou“. Třikrát hovořila o „něm“ bez toho, aby vyslovila jeho jméno. Síla lásky byla tak mocná, že nikdo jiný nepřipadal do úvahy než on.

Ježíš jí oslovil:

„Marie!“ (Jan 20,16)

Ten hlas byl šokující víc než hrom. Jednou již slyšela od Ježíše, že každou svoji ovečku volá jménem. Obrátila se k tomu, který znal každý hřích, každou bolest a slzu světa a každou duši miloval osobní, konkrétní a zvláštní láskou, viděla rudá živá znamení na jeho ruce a nohou a vyřkla jedno jediné slovo:

„Rabbuni!“ (tamtéž)

V hebrejštině to znamená Učitel. Kristus řekl „Marie“, a v tom oslovení bylo celé nebe. Marie vyslovila jen jedno slovo, a v tom oslovení byla celá země. Po noci zazářilo slunce; po hodinách bezna-

děje vysvitla naděje; po hledání ho objevila; po ztrátě ho našla. Magdaléna byla připravena ronit slzy úcty nad hrobem, ale nebyla připravena vidět ho kráčet na křídlech rána.

Pouze čistota a bezhříšnost mohou přivítat svatého Božího Syna v tomto světě. Neposkvrněná Maria ho přivítala u brány země v Betlémě. Ale jen kající hříšnice, která vstala z hrobu hříchu do novosti života v Bohu, mohla chápat vítězství nad hříchem. Na počest ženám se musí navěky opakovat: Žena byla nejbližší kříži na Velký pátek a první u hrobu o velikonocním ránu.

Marie byla vždy u jeho nohou. Byla tam, když ho pomazala na pohřeb, byla u jeho nohou, když visel na kříži. Nylní radostí, že ho vidí, znovu padla Učitel k nohám, aby je objala. A Ježíš jí se zdrženlivým gestem řekl:

„Nedotýkej se mne, neboť jsem dosud nevystoupil k Otcí.“ (Jan 20,17)

Její jemná přítulnost patřila spíše Synu člověka než Božskému Synu. Proto ji vyzval, aby se ho nedotýkala. Svatý Pavel musel dát Korintánům a Kolosanům stejnou lekci:

I když jsme dříve znali Krista podle těla, dnes už ho takto neznáme. (2 Kor 5,16)

Pomýšlejte na to, co je shůry, ne na pozemské. Vždyť jste zemřeli a váš život je už s Kristem ukryt v Bohu. (Kol 2,2-3)

Její slzy, naznačil, mají být usušeny; ne proto, aby ho opět viděla, ale proto, že on je Pánem nebes. Když vystoupí k pravici Otce, která je symbolem Otcovy moci; když sešle Ducha Pravdy, který bude jejich novým Utěшитelem a jeho vnitřní přítomností, pak bude mít opravdu toho, po němž toužila – vzkříšeného a oslaveného Krista. Po zmrtvýchvstání to bylo první naznačení nového vztahu, který bude mít s lidmi, o němž tak vytrvale vyprávěl při poslední večeři. Totéž ponaučení bude muset dát i svým učedníkům, kteří byli příliš zaujatí jeho lidskou podobou. Řekne jim, že je lepší, když odejde. Magdaléna si přála, aby mohla být s ním, jako s ním byla před ukřížováním, ale zapomněla, že ukřížování mělo vést ke slávě a k seslání Ducha.

Ačkoli Magdaléna byla pokořena zákazem našeho Spasitele, navzdory tomu byla poctěna úkolem zvěstovat jeho zmrtvýchvstání. Muži pochopili význam prázdného hrobu, ale nikoliv jeho vztah k vykoupení a vítězství nad hříchem a zlem. Marie měla rozbít alabastrovou nádobu jeho zmrtvýchvstání, aby její vůně naplnila svět. Řekl jí:

„Jdi k mým bratrům a řekni jim: vystupuj ke svému Otcí a vašemu Otcí, ke svému Bohu a vašemu Bohu.“ (Jan 20,27)

Poprvé nazval apoštoly „moji bratři“. Dříve, než se člověk stal adoptovaným Božím synem, musel být vykoupěn z nepřátelství vůči Bohu.

„Vpravdě, vpravdě vám říkám, nezemřeli obilné zrno padlé do země, zůstává samo; zemřeli však, přináší mnohý užitek.“ (Jan 12,24)

Dal se ukřížovat, aby rozmnožil své synovství v jiných Božích synech. Ale mezi ním coby přirozeným Božím Synem a lidskými bytostmi bude obrovský rozdíl, neboť lidé se stanou adoptovanými syny skrze jeho Ducha. Proto vždy přísně rozlišoval mezi výrazem „můj Otec“ a „váš Otec“. Nikdy neřekl „náš Otec“, jakoby mezi ním a lidmi byl stejný vztah. Jeho vztah k Otcí byl jedinečný a neopa-

Chrám Božího hrobu přináší nové archeologické nálezy

kovatelný. On byl Synem podle přirozenosti, lidé jsou syny Božími pouze milostí a adopcí:

Proto se nestydí nazývat je bratry, když říká: „Budu hlásat tvé jméno svým bratřím. Uprostřed shromáždění tě budu opěvovat.“ (Žid 2,11-12)

Když Marie informovala apoštoly, neřekla, že vstal, ale že vystoupí na nebesa. Zmrtvýchvstání bylo naznačeno v nanebevstoupení, které se mělo uskutečnit za čtyřicet dní. Svým nanebevstoupením chtěl zdůraznit, že ačkoliv zemřel, žije, a že to je počátek duchovního království, které se stane viditelným a sjednoceným po poslání Ducha.

Marie Magdaléna poslušně spěchala k učedníkům, kteří „truchlili a nařikali“. Řekla jim, že viděla Pána a co jí pověděl. Jak přijali její zvěst? Skepticky, s pochybnostmi a nevěrou. Apoštolové ho slyšeli mluvit o zmrtvýchvstání, jež mělo následovat po jeho smrti, obrazně, symbolicky, v podobenstvích i přímo, ale:

A ti, když uslyšeli, jak říká, že on žije a že ho viděla, jí nevěřili. (Mk 16,11)

Eva uvěřila hadovi, ale apoštolové nevěřili Božímu Synu. Co se týká Marie Magdalény a kterékoliv jiné ženy, která by přinesla zvěst o zmrtvýchvstání, platilo:

Ale jim ty řeči připadaly jako tlachání a nevěřili jim. (Lk 24,11)

Byla to předpověď o způsobu, jakým svět přijme zprávu o vykoupení. Marie Magdaléna a jiné ženy zpočátku též nevěřily ve vzkříšení; bylo třeba je přesvědčit. Ani apoštolové nevěřili. Jejich odpověď zněla: „Znáte ženy! Vždy ta jejich představitost.“ Dávno před nástupem vědecké psychologie se lidé báli, že si s nimi jejich mysl bude pohrávat. Moderní nevěra v mimořádné věci je ničím ve srovnání se skepticizmem, s nímž se potkaly první zprávy o zmrtvýchvstání. To, co moderní skeptici říkají o „historce“ zmrtvýchvstání, dávno před nimi konstatovali první učedníci – že jde o obyčejnou báchorku. Jako první křesťanští agnostici apoštolové jednohlasně odmítli celou věc jako podvod. Pokud měli tito pochybovači přemoci své váhání a uvěřit, muselo se stát něco mimořádného a museli dostat nějaký konkrétní důkaz.

Překonat jejich pochybnosti bylo mnohem těžší, než překonat pochybnosti moderního světa, protože se odvíjely od nadě-

V Jeruzalémě pokračují archeologické vykopávky v areálu chrámu Božího hrobu – místa, které křesťané uctívají jako dějiště Ježíšova ukřižování, pohřbu i zmrtvýchvstání. Tým vedený archeology z římské univerzity Sapienza objevuje nálezy, které potvrzují biblická svědectví.

Mezi nejvýznamnější objevy patří botanické pozůstatky pěstovaných rostlin, které se podařilo datovat do jara roku 33 po Kristu – tedy do období tradičně spojovaného s Ježíšovou smrtí. Tyto zbytky byly nalezeny v prostoru mezi místem označovaným jako Kalvárie a nedalekým hrobem. Výsledky tak pozoruhodně odpovídají verši z Janova evangelia: „Na místě, kde byl ukřižován, byla zahrada...“ (Jan 19,41)

Vedoucí archeoložka dr. Francesca Romana Stasolla uvedla: „Nejde jen o čtení Písma – vstupujeme do něj. Objevit stopy obdělávané půdy mezi místem ukřižování a hrobem – to není náhoda. To je archeologie, která mluví jazykem víry.“

je, jež byla zdánlivě zklamána na Kalvárii, a bylo těžší uzdravit ji jako moderní skepticizmus, který není založen na naději. Je daleko od pravdy tvrzení, že následovníci našeho Pána očekávali zmrtvýchvstání, že byli ochotni uvěřit, že Kristus vstal, jen aby se utěšili ze ztráty, která se jim zdála nenahraditelná.

Žádný agnostik nenapsal o zmrtvýchvstání nic takového, co by již nebylo přeshlo myslí Petra a ostatních apoštolů. Když zemřel Mohamed, Omar vyběhl z jeho

Výzkum přinesl i další cenné nálezy. V prostoru chrámu byly objeveny starobylé hrobky z mramoru, jejichž umístění i charakter by mohly souviset s Josefem z Arimatie, který podle evangelijního svědectví poskytl Ježíšovi svůj vlastní hrob. Zda se jedná o skutečnou souvislost, ukáží další podrobné analýzy.

Vědci se zaměřují i na materiály jako Malta, mramor nebo geologické složení komor, aby pomocí chemických rozborů mohli určit jejich původ a pravost. I když je projekt stále v počáteční fázi, již nyní ukazuje, že tradice, která žije po staletí, má i hmatatelné kořeny.

Výzkum probíhá ve vzácné spolupráci tří hlavních křesťanských denominací – římskokatolické, řecké pravoslavné a arménské apoštolské církve. Chrám Božího hrobu tak i dnes zůstává místem, kde se víra setkává s historií a kde je možné zahlédnout přesah lidského hledání a Božího tajemství.

Zdroj: Zenit, převzato z www.cirkev.cz (Redakčně upraveno)

stanu s mečem v rukou a říkal, že zabije každého, kdy bude tvrdit, že prorok zemřel. Kristovi učedníci věřili, že zemřel, ale nevěřili, že žije. Domnívám se však, že jim bylo dovoleno pochybovat, aby věřící v následujících staletích nemuseli pochybovat už nikdy.

(Pokračování)

Z knihy Fulton J. Sheen: Život Krista. Dobrá kniha, Trnava 2023. Str. 637-643. Přeložil -dd- (Redakčně upraveno)

Chléb svaté Zity (19)

Zitu sevřela nedobrá předtucha. Minulé roky chodila domů až na podzim, avšak letos milostivá paní změnila plány a trvala na tom, aby šla k rodičům už nyní, kdy oni budou na návštěvě.

„Dobře, že jsi přišla. Aspoň se postaráš o otce,“ zašeptala maminka.

Zita poklekla k posteli. Maminkou lomcovala zimnice. „Mami, co ti je? Jak ti můžu pomoci?“

„O mě se neboj. Jen se prosím modlí, aby mě Pán přijal k sobě,“ sípavě vydechla a přivřela oči. Tak moc se jí chtělo spát.

„Nechej ji spát. To jí pomůže,“ smutně promluvil otec.

Zita začala vytažovat z koše dobroty, které jim paní Bianca poslala, a ukládala je na police, ale její duši ovládal smutek.

Tolik lidí jsem viděla umírat, když jsem chodila s maminkou ošetřovat chudé, a přece je to nyní jiný pocit! Bože, buď k ní milostivý a milosrdný, přimlouvala se u něj v srdci.

Nakoukla pod pokličku hrnce na peci. Usmívala se na ni velká oka slepičí polévky.

„Paní učitelová ji včera poslala a pomáhají i ostatní. Maminka leží už měsíc. Nežlob se, že jsme ti nedali vědět, ale nechtěli jsme tě zarmoutit,“ vysvětloval jí otec.

Na dubové dveře kdosi zaklepal. Zita otevřela. Na prahu stál chlapec v otrhaných šatech.

„Maminka posílá paní Buonissimé vajíčko. Víc nemáme.“ Ukazoval jí dlaň s vajíčkem.

Zitě se v očích zaleskly slzy. Chlapce poznala. Během loňské dovolené chodila s maminkou každý večer do jejich nuzné chalupy převazovat hnisem zapáchající ránu na noze jeho otce. Chudoba a bída sálaly z každé škvírky jejich chalupy.

„Velice ti děkuji. Řekni mamince, že se za vás pomodlím.“ Vzala mu vajíčko z ruky.

Chlapec chtěl odběhnout, ale zastavila ho. Vběhla do domu a z police vzala voňavý medový koláč. „Vezmi ho domů.“

Udivený chlapec se podíval na koláč jako na zjevení a s poděkováním se slastně olízl.

„Dáš si s námi polévku?“ zeptal se Zity otec, když položil před švagra plnou misku.

Zavrtěla hlavou. „Nejsem hladová, půjde se projít.“

Kdyby byla maminka vzhůru, zůstala by u ní, procházka jí však prospěje. Měla tušení, že tato dovolená bude pro její srdce bolestná.

Nohy ji vedly ke kostelu. Otevřela těžké dveře a vešla dovnitř. Přezehnila se a poklekla před obrazem Boží Matky. V modlitbě si u ní vylévala své srdce. Kamenná podlaha ji studila, ale nevšímala si toho. V přítomnosti nebeské Maminiky se znovu cítila jako malé dítě. Se slzami ji prosila o uzdravení maminky, pokud je to Boží vůle.

Jen prosím nedopusť, aby se dlouho trápila, pokud se laskavý Bůh rozhodl vzít ji k sobě. Vždy mi byla dobrou matkou. Jak mi bude bez ní? A tatínek? Všimla jsem si, že jeho havraní vlasy jsou teď bílé jako sníh. Určitě se hodně trápí. Ach, svatá Panno, tak je mi těžko! Šeptala v srdci. Po hodině klečení vstala. Přezehnila se, otřela si usazenou tvář a vyšla ven z kostela. Zabočila doprava ke hřbitovu. Pomodlila se u kříže za duše zemřelých, upravila na hrobě prarodičů květiny a poprosila je, aby se pomodlili za maminku.

Ze hřbitova vyšla na ulici, kde zahlédla pana učitele s milostivou paní.

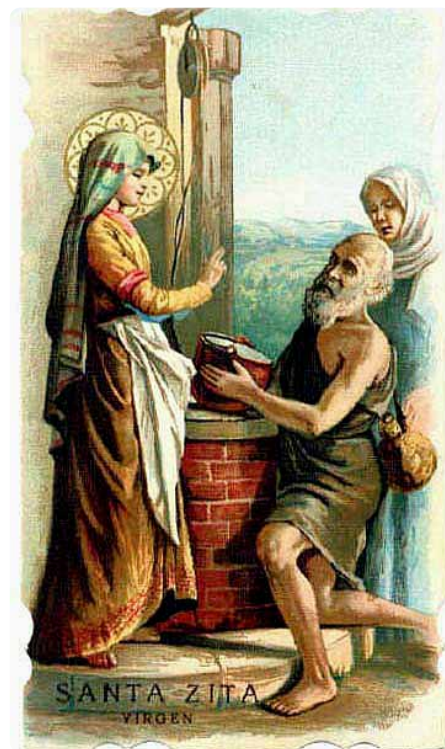
„Pozdrav Pán Bůh!“ Pan učitel měl radost, že ji vidí.

Zita se smutně pousmála. „Milostivá paní, děkuji, že se staráte o tatínka. Neměla jsem tušení, že je maminka nemocná.“

„Je mi to líto, ale víš, že čas si nevybere. Uvařit polévku je oproti službám, které maminka vykonávala po celé roky, jen kapkou v moři. Jak dlouho se zdržíš?“ Paní učitelová ji pohládila po tváři.

„Jen na chvíli. Příští týden se už musím vrátit zpět do Luccy,“ odpověděla. Krátce s nimi ještě postála, vyslechla si novinky, a když se rozloučili, slunce si poprvé zívlo.

Sotva udělala několik kroků, uviděla pana faráře. „Zito! Děvče zlaté, vítejte doma!“ potěšeně jí stiskl ruku.

Zita je bohatě zdobená koruna naší vesnice, dával ji během kázání za vzor ostatním dívkám. Potěcha mého života, říkal si v mysli pokaždé, když se od jejích rodičů dozvěděl, jak se jí daří. Srdce se mu radovalo, že i když je Zita tolik let ve službě, nepochytila městské manýry a stále má na prvním místě Boha.

Zita se mu svěřila s obavami o maminku. Pan farář ji utěšoval, že pokud je to Boží vůle, je třeba se s tím smířit.

„Matku najdeš v přesvaté Marii. Přimkni se k ní celou duší i srdcem,“ pohládl ji po ruce.

Zita mu poděkovala za laskavá slova a vracela se zpět domů. Na malou chvíli zůstala na kopci. Měla z něj výhled na rodný dům i pole. Najednou se ocitla v dětství. Viděla sebe, jak trhá kytičky, a maminku, jak okopává půdu. Pohlédla vlevo, a když spatřila budovu školy, hned si vzpomněla na spolužačky. Ani jedna nezůstala svobodná. Každá se vdala, některé se odstěhovaly a ty, které zůstaly v rodné vesnici, se měly co ohánět, aby se postaraly o děti i teplé jídlo, a přitom ještě obhospodařovaly kousek políčka, jež si koupily z uspořených peněz.

Vzpomněla si, že nedala tatínkovi peníze. Rozběhla se dolů z kopce. Do dvora vešla právě ve chvíli, kdy strýček Grazian vyšel na dvůr.

„Zito, měla by ses připravit. Mamin-ka stále hůř a hůř dýchá, stoupla jí i ho-řečka.“ Pohlédl na ni smutně.

Zitě se rozbušilo srdce. Vešla dovnitř a hned přistoupila k posteli. Ačkoli se na ni maminka podívala, věděla, že ji ne-vníhá. Skleněný pohled naznačoval, že je už někde jinde. Tiše plakala a v duchu se modlila, aby byl Pán laskavý. Prosila Pannu Marii, aby až nadejde maminčin čas, přišla pro její duši a doprovodila ji před dobrého Boha.

Giovanni mlčel. Bolest mu nedovoli- la mluvit. Jen se v duchu připojil k Ziti- ným modlitbám. Jsem tak unavený, po- vzdychl si. Od okamžiku, kdy Buonissima onemocněla, téměř nevytáhl paty z do- mu. Vždy mi byla dobrou ženou. Chtěl jsem jí její starostlivost odplatit. Ach, co si jen bez ní počnu? Ukryl tvář do dlaní a rozvzlykal se.

Vycházející slunce se dnes neusmíva- lo. Raději se skrylo za mraky, aby nemu- selo nakouknout do oken Zitina rodné- ho domku.

Giovanni Lombardi mlčky seděl za stolem. I když ho Zita poslala spát, pro- seděl na lavici celou noc a střídavě po- zoroval dceru s růžencem v ruce a man- želku. Buonissima nad ránem pookřála, horečka ustoupila a do tváří se jí vrátila barva. Myslím, že to bude lepší, s nadějí si říkal v myslí.

„Připravím ti vajíčko. Chceš?“ Zita zvedla hlavu od postele.

„I sobě udělej. Včera jsi nic nejedla. Copak chceš i ty onemocnět?“ vyčítal jí dobrácky.

Zita na kousku másla usmažila tři va- jíčka, co našla v košíčku na polici. Ukrojila dva krajíce chleba, osolila je a rozdělila na ně usmažené vajíčka. Potom do hrneč- ků nalila mléko, které jim včera přinesla sousedka. Jen co si přisedla k otci, mat- ka se prudce rozkašlala. Hned vyskočila a přiběhla k ní.

Čelo poseté krůpějími potu jí znovu hořelo. Namočila hadřík, aby jí ho ovla- žila. Buonissima na chvíli otevřela oči a pohledem plným bolesti se rozhlédla po místnosti. Zastavila se u manžela. Dlouho se na něj dívala, jako by mu chtě- la něco říct.

Na dveře zaklepal pan farář. Vešel do- vnitř. „Pochválen buď Pán Ježíš Kristus,

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabí- zím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Mat- kou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA KVĚTEN 2025

Úmysl papeže: Za pracovní podmínky

Modleme se, aby každý mohl skrze práci dosáhnout své naplnění, rodiny byly podporovány ve své důstojnosti a společnost aby měla lidskou tvář.

Národní úmysl: Za teology a teoložky

Modleme se, aby teologové a teoložky milovali Boha a byli vytrvalí v modlitbě a horliví v poznávání a předávání nauky církve.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

přišel jsem se podívat na Buonissimu. Jak se jí daří?“

Zita s otcem svorně pozdravili a nabíd- li mu místo u stolu. Raději však šel k po- steli, kde mu Zita uvolnila místo. Tušila, že pan farář chce být s maminkou o samotě.

Buonissimě se objevil na tváři bolest- ný úsměv a chytila kněze za ruku. Chtě- la mu něco říci, ale hlas ji neposlouchal. Naklonil se proto k jejím rtům a naslou- chal všemu, co mu šeptem říkala.

Zita vyběhla na dvůr. Zastavila se u staré lípy, kde s maminkou sedávaly, když si po práci na políčku chtěla od- počínout. Poklekla a se slzami v očích prosila Boha, aby ji v této těžké chvíli neopouštěl. Potom se znovu obrátila na Boží Matku a vroucně jí odevzdala svou maminku.

Ani neví, jak dlouho setrvala v mod- litbě. Procitla, až se jí dotkla ruka otce. „Zito, maminčina duše se právě odebra- la do nebeského domu!“ Potáhl nosem a utřel kutálející se slzy.

13. KAPITOLA

Kuchařka Zita a okvětní lístky růží

Paní Fatinelliiová se zadumaně dívala na malebnou Luccu a její okolí, oblečené do pestrobarevného šatu podzimu. Jindy by se touto krásou kochala, ale nyní měla myšlenky u kuchařky Marisy. Je čím dál slabší, a i když si nestěžuje, vždy když za- jde do kuchyně, vidí, že jí ruka stále bolí.

Není už nejmladší. Je mi to líto, ale nemůžu jinak, říkala si paní Bianca v du- chu, zatímco vyšla ze salónu.

Dlouhou chodbou vyšla na dvůr a krá- čela do kuchyně. Věděla, že tam najde všechno služebnictvo obědvat.

„Pozdrav Pán Bůh,“ vešla do místnos- ti plné vůně z polévky.

Všichni pozdravili. Někteří zrovna od sebe odsouvali prázdné misky, jiní už jen slastně oddechovali. Očima přelétla po osazenstvu kuchyně, a když zjistila, že je mezi nimi i Zita, spokojeně kývla hlavou.

„Mariso, pojď sem,“ zavolala na kuchařku, která se točila kolem pece.

Srdce se jí rozbušilo jako vždy, když musela řešit personální změny. Byla by ráda, kdyby se všichni sloužící dožili vysokého věku v plné síle a ona se tak mohla vyhnout nepříjemným příkazům. Kuchařka se k ní dokolébala.

„Mariso, je mi to líto, ale sama musíš uznat, že už na svou práci nestačíš. Zita tě nahradí a ty jí budeš dělat pomocnici,“ řekla rázně.

Marisa sklonila hlavu, aby nebylo vidět, že se jí oči zalily slzami. Zita se pro změnu dívala upřeně na milostivou paní.

„Zito, od zítřka máš na starost kuchyni. Od vás ostatních očekávám, že jí budete ochotni vždy pomoci. Nyní pojď se mnou, dám ti pokyny,“ kývla na Zitu, aby ji následovala, a vyšla ven.

V kuchyni nastal šum. Všichni byli touto novinkou překvapeni. Také jim bylo Marisy líto, i když ve skutečnosti dávali paní Fatinellové za pravdu. Kuchařka byla nyní čím dál nemotornější.

Paní Bianca zavedla Zitu do salónu a pokynula jí, aby si sedla. „Asi už nikdy nebudu mít tak dobrou komornou, ale kuchyně je důležitější než uklizené pokoje. Školu vaření máš za sebou, v kuchyni se umíš otáčet, odted' bude tvým královstvím. Zito, důvěřuji ti, nikdy jsi mě nezklamala ani neokradla. Dávám ti na starost i zásoby potravin, a protože vím, že nejsi rozhozovačná, plně ti svěřuji i rozdávání almužny.“

Zita sklonila hlavu a šeptem poděkovala. Byla zvědavá, kdo se místo ní stane komornou, ale poslušnost jí nedovolila se zeptat.

Paní Bianca jako by četla její myšlenky, protože vzápětí jí oznámila, že se rozhodla novou komornou udělat Leu. V Lunatě byla s její prací spokojená, a tak jí navrhla, aby se stala služkou v Luce, a šťastné děvče hned na nabídku paní přikývlo.

„Vezmi si ji dnes na starost. Pouč ji o chodu domácnosti, ukaž jí, jak má uklízet. Vyzkoušej ji, jak je šikovná v drobných pracích, ale servírování jídel zůstane nadále na tobě. Bylo by hrozné nevidět tě každé ráno v salónu,“ usmála se a propustila ji.

Zita se nejprve odebrala do své ložnice, aby před křížem poděkovala za milost, že může vykonávat práci v kuchyni. Pomodlila se i za Leu, aby milostivým pánům sloužila ke spokojenosti, a nezapomněla ani na rodiče. Poprosila o věčné odpočívání maminky a za tatínkovo zdraví. Měla o něj obavy.

Když maminka zemřela, těžce se jí s otcem loučilo. Až povzbuzení strýčka Graziana, že na něj dohlédne, a ujištění hodné sousedky, že se mu postará o teplou stravu, jí dodalo trochu útěchy, takže se do Luccy vracela spokojenější.

Uslužená se milostivé paní svěřila, že se její maminka navždy odebrala k Pánu. Soucitná paní Fatinellová jí navrhla, aby přivedla otce do paláce. S radostí v srdci se znovu vydala do rodné vesnice, ale vrátila se sama.

„Mám tu snad nechat maminku samou?“ oponoval jí otec. Každý den chodil na Buonissimin hrob. „Sama moc dobře víš, že Lucca není zas tak blízko. Nezlob se, ale zůstanu doma. Tu mi je nejlépe.“ Nechtěl ani slyšet, že by se měl přestěhovat do Luccy.

Po modlitbě se vydala do kuchyně pro Leu. Služebnictvo ještě sedělo za stolem v družné debatě.

„Tak jsi dostala novou práci, co? Myslíš, že ti tvoje ručičky naučené na jemnou práci zvládnou?“ zpražila ji Rebecca hned, jak ji uviděla.

„Možná že je to Boží trest za všechny lsti, vždyť jí místo komorné spadlo do klína bez jakékoli zásluhy,“ přidala se k ní další.

„Třeba tě konečně přejdou všechny zbožné řeči o svatě trpělivosti. Co nic neříkáš? Mlčíš, ale myslím, že si teď uvědomíš, že jsi jen obyčejná služka z vesnice a žádná panička,“ zasmála se Rebecca škodolibě.

Zita se neurazila, ani jim nic neodpověděla, jen vzala Leu za ruku a vedla ji do paláce. Tam jí všechno ukázala, udělila jí cenné rady a vyzkoušela její zručnost při zašívání drobné dírky na kabátě milostivého pána.

POUTĚ KŘESŤANSKÝCH MÉDIÍ V JUBILEJNÍM ROCE 2025

Svatý Hostýn, sobota 24. května 2025

Záštitu převzal Mons. Stanislav Příbyl, biskup litoměřický, předseda Rady pro sdělovací prostředky ČBK.

PROGRAM POUTI:

Hlavní program: 10.15 pontifikální mše svatá, celebruje Mons. Stanislav Příbyl • 11.00 představení jednotlivých médií • 13.00 přednáška* – Pravda osvobozuje. Novinář, ač křesťanský, je stále novinář, a ne tiskový mluvčí církve. Fakta na rozhraní žurnalistických a sociálních médií • 13.30 panelová diskuse* – Mons. Stanislav Příbyl (ČBK), Katolický týdeník, TV Noe, Česká televize, Signály, Téma. 21 & Fakulta žurnalistiky MU • 14.30 Hostýnské rozmlouvání o **The Chosen** s P. Liborem Všetulou SDB* • 15.30 požehnání poutníkům na cestu.

Doprovodný program: 12.30 stánky médií (včetně týdeníku **Světlo**) • 13.00 program pro děti* • 13.00 foto a reels workshop (nejen pro zaměstnance médií)* • 15.45 koncert **Chvály 50** s kapelou **jph & Imjk**.

* **Doporučení:** po rezervaci vám bude umožněn přednostní vstup; bez rezervace bude vstup možný do obsazení kapacity.

Bude posílána kyvadlová doprava z Bystřice pod Hostýnem (zajištěna z nádraží, centra i od hřbitova). Zdravotní služba zajištěna. **Více informací a rezervace na www.poutkm.cz.**

O dvě hodiny později stála před paní Fatinelliovou. „Lea je šikovná, ve všem jsem ji poučila, jen vás prosím, abyste s ní měla trpělivost. Nikdy takovou práci ještě nevykonávala a trochu má strach,“ přimlouvala se za ni a hned si i umínila, že se za ni večer pomodlí.

„Dobře, věřím, že jsem nevybrala špatně,“ unaveně vzdychla paní. Vždy, když musela řešit vážné věci, prožívala napětí.

Ráno říkala manželovi, že bude nutné vybrat novou kuchařku. Odpověděl jí však, že nemá čas řešit chod domácnosti, musí dohlížet na svou práci.

„Vyrábět hedvábí je určitě těžší než přimnout novou kuchařku,“ dodal a takto jí naznačil, že se toho musí ujmout sama.

„Milostivá paní, odpusťte mi moji troufalost, ale chtěla bych s vámi něco probrat ohledně stravy,“ ozvala se Zita a jemně se začervenala.

Paní Fatinelliová se na ni překvapeně podívala. „Mluv.“

„Myslím si, že služebnictvo by mělo dostávat bohatší stravu. Chléb s omáčkou je určitě chutný a rovněž i všechny pokrmy, co jsme dosud díky vaší milosti dostávali, ale pokud pracují celý den, potřebují něco výživnějšího, aby byli silní.“

Paní Bianca přikývla. „Máš pravdu, zaslouží si víc. Zaslouchala jsem, že se v Itálii začíná šířit mor, nepotřebuji, abych své svěření kvůli nevyváženému jídlu přivedla na smrt. Důvěřuji ti a dávám ti to na starost. Víím, že nás nepřivedeš na mizinu,“ zasmála se. Konečně se uklidnila. Zitina slova z ní sňala i ten poslední kámen, který jí dnes tížil. „Jak si to představuješ?“

Zita jí představila svůj plán. Sytější jídla, ale v menších porcích, a ne dvakrát, ale třikrát za den.

„Chci poprosit ještě o dovolu dít sluhovi, který by onemocněl, vydatný vývar a větší porce, aby co nejdřív nabral sílu.“

„Výborně, příkazy ti odtě budu dávat jen ohledně naší stravy. Služebnictvo nakrm podle své fantazie. Vidím, že ti opravdu leží na srdci vše, co se nás týká,“ přikývla paní Fatinelliová spokojeně a doplnila, co očekává ráno na prostřeném stole.

(Pokračování)

Přeložila -mv- (Redakčně upraveno)

Nikoli člověk, ale jedině Bůh zachraňuje

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

milostí“. Maria je plná Boží milosti. Toto jméno říká, že Boží láska již dávno přebývala a stále přebývá v Mariině srdci. Vypovídá o tom, jak je „graciézní“, a především o tom, jak ji Boží milost vnitřně vycizelovala a učinila z ní své mistrovské dílo: milostiplnou.

Tento láskyplný přídomek, který Bůh dává pouze Marii, je hned doprovázen ujištěním: „Neboj se!“ – „Neboj se!“ Vždy nám Boží přítomnost dává tuto milost nezaleknout se, a tak i Marii říká: „Neboj se!“ – „Neboj se!“ říká Bůh v dějinách Abrahámovi, Izákovi, Mojžíšovi: „Neboj se!“ (srov. Gn 15,1; 26,24; Dt 31,8) A říká to i nám: „Neboj se, jdi vpřed. Neboj se!“ – „Otče, já se bojím...“ – „A co děláte, když...“ – „Promiňte, otče, řeknu vám pravdu: chodím k věštkyni...“ – „Chodíte k věštkyni?“ – „Ach ano: nechávám si čist z ruky...“ Prosím, nebojte se! Nebojte se! Nebojte se! To je přece krásné. „Jsem tvůj společník na cestách,“ praví Bůh Marii. „Všemohoucí“, Bůh „nemožného“ (srov. Lk 1,37) je s Marií, je s ní a vedle ní, je jejím společníkem, jejím hlavním spojencem, věčným „já-s tebou“ (srov. Gn 28,15; Ex 3,12; Žid 6,12).

Poté Gabriel oznamuje Panně své poslání a vyvolává v jejím srdci ozvěnu četných biblických pasáží, které odkazují na královský a mesiášský charakter dítěte, jež se jí má narodit, a na to, že toto dítě bude představeno jako naplnění dávných proctví. Slovo shůry povolává Marii, aby se stala Matkou Mesiáše, onoho dlouho očekávaného davidovského Mesiáše. Ona je Matkou Mesiáše. On bude Králem nikoliv lidským, tělesným způsobem, ale božským, duchovním způsobem. Jeho jméno bude „Ježíš“, což znamená „Bůh spasí“ (srov. Lk 1,31; Mt 1,21), což všem a navždy připomene, že nikoli člověk, ale jedině Bůh zachraňuje. Ježíš je ten, kdo naplňuje tato slova proroka Izaiáše: „Nebyl to posel, nebyl to anděl, ale on sám je vysvobodil; ve své lásce, v útrpnosti.“ (Iz 63,9)

Toto mateřství otrásá Marii od základů. A jako inteligentní žena, kterou je, tedy schopná čist uvnitř událostí (srov. Lk 2,19.51), se snaží pochopit, rozeznat,

co se jí děje. Maria nehledá vně, ale uvnitř, protože, jak učí svatý Augustin, „in interiore homine habitat veritas“ (*De vera religione* 39,72). A tam, v hloubi svého otevřeného, vnímavého srdce, slyší pozvání k důvěře Bohu, který pro ni připravil zvláštní „Letnice“. Stejně jako na počátku stvoření (srov. Gn 1,2) chce Bůh Marii „zastřít“ svým Duchem, silou schopnou otevřít to, co je uzavřené, aniž by to porušil, aniž by se dotkl lidské svobody; chce ji zahalit „oblakem“ své přítomnosti (srov. 1 Kor 10,1–2), aby Syn žil v ní a ona v něm.

A Maria se rozzáří důvěrou: je „lampou s mnoha světly“, jak říká Teofan ve svém *Kánonu o zvěstování*. Odevzdává se, poslouchá, dává prostor: je „svatební komnatou stvořenou Bohem“ (*tamtéž*). Maria přijímá Slovo ve svém vlastním těle, a tak se vrhá do největšího poslání, jaké kdy bylo svěřeno ženě, lidskému tvor. Dává se do služeb: je plná všeho, nikoliv jako otrokyně, ale jako spolupracovnice Boha Otce, plná důstojnosti a autority, aby, jak to učiní v Káně, spravovala dary božského pokladu, aby z něj mnozí mohli čerpat plnými rukama.

Sestry a bratři, učme se od Marie, Spasitelovy a naší Matky, abychom uměli otevřít sluch božskému Slovu, přijímat ho a opatrovat, aby proměnilo naše srdce ve stánky jeho přítomnosti, v pohostinné domovy, kde by vzrůstala naděje. Děkuji vám!

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Pondělí 28. 4. 2025

6:05 Biblická studna: S Davidem Novákem **7:05** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr mladých ZUŠ Jeseník **7:50** Dopisy z rovníku **8:30** Viděli jsme 5+ **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Outdoor Films s Josefem Bosákem: Arménie a válečný konflikt v Náhorním Karabachu **10:35** V pohorách po horách: Slezské Beskydy **10:45** Dejme dětem rodinu (1. díl): Náhradní rodinná péče: Realita a příležitosti **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Střípky z ostravské archeologie: Příběh jedné kamen **13:00** S chutí přes práh: Dcery Božské Lásky v Opavě **13:20** Kambodža – První generace **14:00** Jak potkávat svět: S Miroslavem Stecherem a Kryštofem a Erikem Makovcovými **15:10** Tiché hrozby – Bouřlivé počasí **15:40** Carlo Acutis **16:15** Noční univerzita: Jiří Grygar – Osmá múza astronomie **17:35** Vezmi a čti: Duben 2025 [P] **18:00** Sedmihlásky: V poli stojí Anička **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Vzkříšení Naimského mládence **18:15** Robert Křesťan & Druhá tráva na Mohelnickém Folk-Festu 2020 **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Cena přátelství **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Ptačí zpěvy [P] **21:10** Přesah [P] **22:05** K jádru věci: S Tomášem Halíkem **23:05** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) II. **23:30** V souvislostech **0:00** Romové v Unii, Romové na Moravě **0:15** Vitráže v kapli Ducha Svatého **0:35** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 29. 4. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a P. Mgr. Roman Frič **7:10** Outdoor Films se Světlanou Jägerovou: Za žraloky **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** Vezmi a čti: Duben 2025 **9:50** V pohorách po horách: Plešivec v Krušných horách **10:00** Noční univerzita: Petr Kadlec – Koukej, Bože, moje lajky! **10:45** Benno – člověk mezi lidmi **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Zmoknutí na východě **13:20** Magazin Mary's Meals **14:00** Výpravy do divočiny: Ryby pod vlivem chemie **15:00** Duchovní krajina Novohradských hor: Krajem zániklých vesnic pod Kamencem **15:25** Setkání: Aleš Dufek **15:35** Vzpomínky na mistra Martina Benku **16:00** Muzikanti, hrajte: Lidečanka **17:10** V pohorách po horách: Česká Kanada – Landštejn **17:20** Svět – Hrdinové víry [P] **18:00** Sedmihlásky: V poli stojí Anička **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Kající hříšnice **18:15** Cirkus Noeland (28. díl): Roberto, Kekulín a robot **18:45** Můj chrám: Hayato Okamura, kostel sv. Ignáce v Praze **19:05** Emilie Milerová – Milevský klášter [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:05** Na startu [P] **21:30** Moudrost mnichů: Dokonalost a vady **21:40** Terra Santa News: 23. 4. 2025 **22:05** Plody Medžugorje **22:35** Má vlast: Konice **0:00** Hlubinami vesmíru s dr. Soňou Ehlerovou: Galaxie a mezihvězdná hmota, 2. díl **0:40** Charita pro Ukrajinu v čase války **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 30. 4. 2025

6:05 Biblická studna: S Viktorem Berem **7:05** Lazníci z Hřiňovej **7:25** Noční univerzita: Jiří Grygar – Osmá múza astronomie **8:45** Viděli jsme **9:00** Generální audience pa-

TELEVIZE

DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

peže Františka [L] **10:00** Přesah **10:50** Příroda kolem nás: Lvičata. Vlk. Výlov rybníka Bohdaneč. **11:06** Slovanský Velehrad **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Hosté naší milí: Rožnovské slavnosti 2019 **14:00** Jiří Wolker a Edvard Valenta – Prostějovský příběh **14:35** Expedice – ptáci Třeboňska **15:00** Mezi pražci: Duben 2025 **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín **16:05** Výpravy do divočiny: Ptačí zpěvy **17:15** Počátečný potok **17:30** Terra Santa News: 30. 4. 2025 [P] **18:00** Sedmihlásky: V poli stojí Anička **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Podobnoství o rozsvači **18:10** Strýček Emu **18:20** Popelka Nazaretská **19:00** Adorace [L] **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Bohém s Bohem: Jakub Železný [P] **22:05** Noční univerzita: Ikonografie poutních kostelů sv. Jana Nepomuckého [P] **22:40** Harfa Noemova: L. van Beethoven – 9. symfonie **23:00** Botswana **23:30** Můj chrám: Irena Pulicarová, kostel Panny Marie Růžencové v Plzni **23:55** Barvy vůní a větru **0:20** Poutníci času: S Lê Văn Quyệtem **0:40** Generální audience papeže Františka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 1. 5. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a manželé Kalčíkovi **7:10** Na startu **7:35** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme média veřejné služby **7:55** Kaplani nádeje: Sr. Pavla Hana Martínková **8:10** Terra Santa News: 30. 4. 2025 **8:35** V pohorách po horách: Konečná, Bílý kříž v Beskydech **8:45** Viděli jsme **9:00** Bůh je s námi **10:30** K jádru věci: S Tomášem Halíkem **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Carlo Acutis – Ajrák Boží: Štramberk, kostel sv. Jana Nepomuckého **13:55** Generální audience papeže Františka **14:15** Outdoor Films s Leopoldem Sulovským (3. díl): Na vrcholy velehor **15:50** Pražská Loreta **16:15** Lidé a město **16:50** Zlatovláska: Divadlo Víti Marčíka **18:00** Sedmihlásky: V poli stojí Anička **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Dům na skále **18:15** Ovečky: 3. neděle velikonoční [P] **18:30** Rybář **18:45** Jeníkov **19:00** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Dědek a jeho kreslený svět: Pohádka vs blábol **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Dejme dětem rodinu (2. díl): Mýty a fakta o NRP [P] **20:40** Interview s Bohem **22:20** Popelka Nazaretská **23:05** Pod lampou [P] **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 2. 5. 2025

6:05 Biblická studna: S doc. Jakubem Jinkem **7:10** Cvrlikání (75. díl): Huménečko **8:15** Tajemství ledu **8:45** Viděli jsme **9:00** Carlo Acutis **9:35** Svět – Hrdinové víry **10:05** Výpravy do divočiny: Ptačí zpěvy **11:05** V pohorách po horách: Adršpašské skalní město **11:20** Vezmi a čti: Duben 2025 **11:40** Přejeme si... [P]

12:00 Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:50** Daruj písničku **14:00** Cesta zarúbaná: Představení z Dolních Bojanovic **15:50** Buon giorno s Františkem **16:30** Madagaskar **17:30** Štětcem a pišťalou **18:00** Sedmihlásky: V poli stojí Anička **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Podobnoství o pokladu **18:13** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** V pohorách po horách: Velký Blaník **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Květen 2025 [L] **21:35** Poletuchy: Na skok do Zlína **22:20** Skleněná múza **22:35** Danças Ocultas & Dom la Nena **23:10** Duch národa žije v písni **0:00** Na pomezí ticha a tmy **0:45** Krok do neznáma **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 3. 5. 2025

6:05 Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Anežka Káňová **7:10** Příběh psaný vínem – Ferdinand Fussmann **7:35** Za tajemným krokodýlem do Konga **8:30** Sedmihlásky: V poli stojí Anička **8:35** Cirkus Noeland (28. díl): Roberto, Kekulín a robot **9:05** Ovečky: 3. neděle velikonoční **9:20** Strýček Emu **9:40** Viděli jsme **9:45** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašy **10:05** Bohém s Bohem: Jakub Železný **11:25** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Regina Coeli [P] **12:02** Duchovní menu [P] **12:25** Pod lampou **14:35** Newtonova milost **16:00** Balady: MFF Strážnice 2024 **17:25** Portréty krajiny **18:00** Zamyšlení Tomáše Halíka: 3. neděle velikonoční [P] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky: Don Bosco z Petrohradu **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Zabijte nudu **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán s Janem Hřebekem [P] **20:50** Moudrost mnichů: Ritus a hloubka **21:05** Hlubinami vesmíru s manželé Ebrovými: Srážky galaxií [P] **21:45** V pohorách po horách: Ostrá v pohorí Velká Fatra **22:00** The Chosen II. (6. díl): Protiprávní **23:00** Koncert pro život II. **0:40** Přesah **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 4. 5. 2025

6:05 Hlaholte Pánu: Živá modlitba a chvála **6:50** Můj chrám: Monika Marková, kostel sv. Petra a Pavla v Žitenicích **7:10** Zamyšlení Tomáše Halíka: 3. neděle velikonoční **7:30** Blahověnění Jána Hlavíka **8:05** Léčba i naděje v srdci Afriky **8:15** Cvrlikání: Pavel Čadek **9:15** Jubilejní chrámy 2025: Farní kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Českém Těšíně **9:35** Poutníci času: S Ivou Kuchyňkovou **10:00** Charita pro Ukrajinu v čase války **10:30** Mše svatá: Hospodin na Ukrajině [L] **12:35** Přejeme si... [P] **12:50** V souvislostech **13:10** Viděli jsme 5+ [P] **13:40** V pohorách po horách: Křížové kameny v okolí Polné **14:00** Muzikanti, hrajte: Miločanka **15:05** Madagaskar **16:10** Dejme dětem rodinu (2. díl): Mýty a fakta o NRP **16:45** Dokořán **17:35** Zprávy agenta Kixe: Komunikace [P] **18:00** Sedmihlásky: Májíček, májíček **18:05** Ovečky: 3. neděle velikonoční **18:20** Cirkus Noeland (12. díl): Roberto, Kekulín a závistivý kouzelník **18:45** Strýček Emu [P] **18:55** Jak se rodil vodní živel **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Chlapi nepláčou **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen II. (6. díl): Protiprávní **21:00** Až navěky **22:45** Zahrada Mariánská – Zvěstování: Kostel Navštívení Panny Marie v Lechovicích **23:55** Viděli jsme 5+ **0:20** Karol Herian – významný odborník a vzácný přítel **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 28. 4. o 20:30 hod.: Desať Božích (Piate Božie prikázanie)

Ľudský život je posvätný, pretože už od svojho začiatku vyžaduje stvoriteľské pôsobenie Boha a navždy zostáva v osobitnom vzťahu k Stvoriteľovi, svojmu jedinému cieľu. Jedine Boh je Pánom života od jeho začiatku až do jeho konca. Sme správcami, nie vlastníkami života, ktorý nám Boh zveril.

Utorok 29. 4. o 20:25 hod.: Srbsko – semienka nádeje

Slávnosť Dusjanica je to starodávny zvyk, ktorým Chorváti oslavovali úspešnú žatvu. Je to slávnosť vďakvyzdania Bohu za všetko Jeho požehnanie.

Streda 30. 4. o 17:00 hod.: Povolanie laik (Byť darom)

„Ak nepomôžeme ľuďom priblížiť sa k Bohu, tak im nepomôžeme ani priblížiť sa jeden k druhému,“ hovorí Elena Dolinková. Žije v Tatrách a popri dôchodku pomáha mnohým chudobným, slabým a chorým.

Štvrtok 1. 5. o 16:35 hod.: Quo Vadis

Jeden z najznámejších historických románov Henryka Sienkiewicza sa odohráva v starovekom Ríme za vlády cisára Nera. Rímska ríša, navonok silná a mocná, sa otriasa v základoch.

Piatok 2. 5. o 20:30 hod.: Biblia (Genezis)

Filmové rozprávanie biblického diania od stvorenia až po potopu. Ojedinelý medzinárodný projekt. Zúčastnili sa ho významní svetoví režiséri a hviezdne bolo i herecké obsadenie. Hudbu zložil známy hudobný skladateľ Ennio Morricone.

Sobota 3. 5. o 20:30 hod.: Rieka pokoja

Rodeový šampión, kovboj a vojak špeciálnych jednotiek je zdrvený vojnou a osobnou stratou. Musí sa oprieť o vieru a „kovbojskú cestu“, aby získal späť svoju vôľu žiť a lásku svojho života.

Nedeľa 4. 5. o 20:30 hod.: The Chosen (Za horami)

Seriál o živote Ježiša, prerozprávajú z pohľadu ľudí, ktorí ho stretli. Zatiaľ čo Ježiš a Matúš pripravujú obsah veľkého kázania, učeníci šíria túto zvesť a zároveň sa medzi sebou hádajú. Vysokopostavený člen Sanhedrinu je šokovaný Šmelovými správami o Ježišovi. Na kázeň prichádzajú tisíce ľudí vrátane známych tvárí.

Liturgická čtení

Nedeľa 27. 4. – 2. nedeľa veľikončn
 1. čt.: Sk 5,12–16
 Ž 118(117),2–4,22–24,25–27a
 Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*)
 2. čt.: Zj 1,9–11a,12–13,17–19
 Ev.: Jan 20,19–31

Pondělí 28. 4. – nezávazná památka sv. Petra Chanela nebo sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu (v pražské katedrále: slavnost sv. Vojtěcha)
 1. čt.: Sk 4,23–31
 Ž 2,1–3,4–6,7–9
 Odp.: srov. 12c (*Blaze všem, kdo se uchylují k Hospodinu. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 3,1–8

Úterý 29. 4. – svátek sv. Kateřiny Sienské
 1. čt.: 1 Jan 1,5–2,2
 Ž 103(102),1–2,3–4,8–9,13–14,17–18a
 Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mt 11,25–30

Středa 30. 4. – nezávazná památka sv. Zikmunda nebo sv. Pia V.
 1. čt.: Sk 5,17–26
 Ž 34(33),2–3,4–5,6–7,8–9
 Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 3,16–21

Čtvrtek 1. 5. – nezávazná památka sv. Josefa, Dělníka
 1. čt.: Sk 5,27–33
 Ž 34(33),2+9,17–18,19–20
 Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 3,31–36

nebo čtení vlastní (při slavení památky):
 1. čt.: Gn 1,26–2,3
 nebo Kol 3,14–15,17,23–24
 Ž 90(89),2,3–4,12–13,14+16
 Odp.: 17c (*Pane, dej zdar práci našich rukou! Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mt 13,54–58

Pátek 2. 5. – památka sv. Atanáše
 1. čt.: Sk 5,34–42
 Ž 27(26),1,4,13–14
 Odp.: 4ab (*Jedno od Hospodina žádám, abych směl přebývat v Hospodinově domě. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 6,1–15

Sobota 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba
 1. čt.: 1 Kor 15,1–8
 Ž 19(18),2–3,4–5
 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,6–14

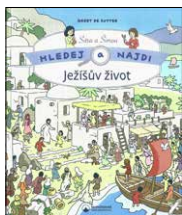
BREVIÁŘ PRO LAIKY

26. DUBNA – 3. KVĚTNA 2025

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 27. 4.	PO 28. 4.	ÚT 29. 4.	ST 30. 4.	ČT 1. 5.	PÁ 2. 5.	SO 3. 5.									
Antifona	471	527	518	582	1741	1961	518	582	1357	1509	1734	1953	1673	1892		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	471	527	518	582	1742	1961	518	582	518	582	1734	1953	1673	1893		
Antifony	472	528	935	1046	1742	1962	965	1079	981	1097	998	1115	1359	1512		
Žalmy	813	914	936	1046	813	914	965	1079	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	514	577	520	584	1743	1962	526	591	529	595	1735	1954	1674	1512		
Antifona k Zach. kantiku	515	578	520	584	1355	1507	1356	1508	1358	1510	1735	1954	1360	1512		
Prosby	515	578	520	585	1744	1963	526	592	530	595	1724	1943	1675	1512		
Závěrečná modlitba	515	578	1355	1505	1355	1507	1357	1509	1358	1510	1359	1511	1360	1513		
Modlitba během dne:																
Hymnus	482	541	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583		
Antifony	474	530	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584		
Žalmy	474	530	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	476	532	521	585	1745	1964	527	593	530	596	534	600	1676	1895		
Závěrečná modlitba	515	578	521	585	1355	1507	527	592	530	596	533	600	1360	1513		
Nešpory:	SO 26. 4.															
Hymnus	477	533	477	533	517	581	1746	1965	517	581	517	581	1736	1955	517	581
Antifony	478	534	478	534	945	1057	1747	1966	976	1091	992	1109	1009	1126	538	605
Žalmy	478	534	478	534	945	1057	1747	1966	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	513	576	516	579	522	586	1749	1968	528	593	531	597	1737	1956	538	605
Ant. ke kant. P. M.	513	576	516	579	522	587	1356	1507	1356	1508	1358	1510	1737	1956	539	606
Prosby	513	576	516	579	522	587	1750	1969	528	594	532	598	1731	1950	539	606
Záv. modlitba	515	578	515	578	1355	1505	1355	1507	1357	1509	1358	1510	1359	1511	541	608
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

PRO DĚTI

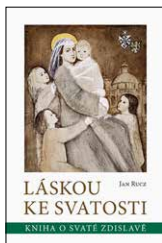

JEŽÍŠŮV ŽIVOT • HLEDEJ A NAJDI
Geert de Sutter • Z francouzštiny přeložila
Marie Benáková • Odpovědný redaktor
Pavel Mareš

Tato knížka zve skrze postřehovou hru hlavně děti od 3 do 8 let, aby do detailu zkoumaly nejdůležitější momenty Ježíšova života. Po krátkém vyprávění hledáte a nacházíte Sáru a Šimona i další postavy, spolusvědky dvanácti významných událostí Ježíšova života – od narození, příchodu mudrců, pobytu Svaté rodiny v Nazaretě, přes Ježíšův křest a zázračný rybolov, svatbu v Káně, Ježíšovo uzdravování nemocných i nasycení zástupců, až po jeho vjezd do Jeruzaléma, smrt, vzkříšení a nanebevstoupení.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
Váz., 230x275 mm, 32 stran, 329 Kč

SVATÍ K NÁM PROMLOUVAJÍ

LÁSKOU KE SVATOSTI
• KNIHA O SVATÉ ZDISLAVĚ

Jan Rucz
Úvodní slovo Dominik kardinál Duka OP
Odpovědný redaktor Zdeněk Granát

Paní Zdislava dosáhla svaté pověsti i svatořečení skrze svou obětavost, pomoc druhým, péči o rodinu, nemocné, zkrátka skrze lásku k bližním i k Bohu. A právě tuto její cestu se snaží kniha přiblížit. Čtenáře seznámí podrobně s její rodinou, manželem i jeho rodinou a s prostředím, do něž se svatá Zdislava narodila a posléze prodala. Proto je v knize věnována značná pozornost i středověkým dějinám severočeského města Jablonného v Podještědí, kde Zdislava působila. Zmíněny jsou též osudy Zdislaviných potom-

ků. Čtenáři je také předestřen její druhý, posmrtný život – vývoje úcty k ní, stejně jako množství zázraků, zaznamenávaných v dominikánském klášteře, kde je pohřbena.

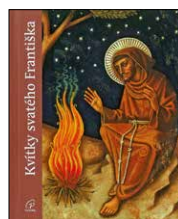
Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK) ve spolupráci s Klášteřem dominikánů Jablonné v Podještědí
Váz., A5, křídový papír, 276 stran, 398 Kč

PÍSEŇ O BERNADETTE
Franz Werfel • Z němčiny přeložila Jitka
Fučíková • Odpovědná redaktorka Anežka
Dudková

Chudá dívka Bernadetta Soubirousová z francouzských Lurd se roku 1858 stává svědkem zjevení jakési krásné Dámy (Panny Marie), což navždy změni život její i milionů věřících. Jak může prostá dívka obstát proti nedůvěře, posměchu a intrikám mocných? A jakou cenu musí zaplatit za pravdu, kterou jí bylo dáno spatřit? Román F. Werfela přináší příběh plný emocí, odhalující nejen zázraky, ale i slabosti a sílu lidské duše.

Výšehrad ve společnosti Albatros Media a. s. • Deváté vydání, revidováno • Váz., přebal, 130x205 mm, 444 stran, 499 Kč

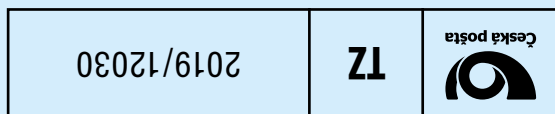
KVÍTKY SVATÉHO FRANTIŠKA
Z italského přeložila Kateřina Lachmanová
Odborná konzultace a doslov Regalát Petr
Beneš OFM • Ilustrace Piero Casentini

Sbírka krátkých příběhů s duchovní pointou ze života svatého Františka z Assisi a jeho druhů. Tento překlad vychází z kritického vydání italského textu z konce 14. století, který evidentně čerpal z latinského spisu bratra Hugolina *Actus Beati Francisci* – více o vzniku a duchovním významu díla se lze dočíst v závěru knihy.

Paulínky • Dotisk prvního vydání
Váz., 140x175 mm, 192 stran, 299 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431,